

ДВАДЦЯТЬ ШОСТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРОЙЦІ

(Лк. 12, 16-21)

В ім'я Отця, і Сина і Святого Духа.

Христос серед нас!

Дорогі Брати і Сестри!

В неділю 5-го грудня Господь Спаситель навчає нас притчею про одного багатого чоловіка, якому Бог послав багатий урожай. Чоловік, як побачив, що дуже гарно йому виросла нива, почав міркувати, що йому робити для збереження урожаю. Він рішив зруйнувати свої старі комори і збудувати більші, щоб заховати все своє добро, і сказав сам собі: душе моя, багато є в тебе добра, на довгі роки вистачить: втішайся ж, їж, пий і веселися.

Ісус Христос назвав нерозумним цього чоловіка за такі міркування. *«Нерозумний ти, каже, душу твою цієї ночі візьмуть від тебе; кому залишиться те, що ти зібрав?»*. Так осудив Господь цього багатого чоловіка за те, що він не розумів для чого саме послав йому Господь Бог багатий урожай, бо він хотів цим врожаєм забагатіти тільки для себе, а не для Бога, - він хотів задовольнити тільки свою душу, задовольнити тільки своє земне життя, він тільки думав сам про себе.

Коли ми пильно переглянемо життя навкруги нас, то ми бачимо, що це є звичайна поведінка. Коли Бог посилає людині достаток, чи багатство, людина думає, що для його спокою, для його втіхи і для його розкошів Бог посилає тільки для того, щоб ця людина могла жити в розкоші.

А чи коли хто з нас подумає, що те добро, яке ми одержуємо від Бога, ми повинні розпоряджати не по своїй волі, а по волі Божій, бо дійсний Господар цього добра не є людина, а Бог.

Сьогодні в посланні до Єфесян святого апостола Павла ми чули слідуючі повчання: *«Отож, уважайте, як маєте поводитися... Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня. І не впивайтесь вином... але краще наповнюйтесь Духом, розмовляючи поміж собою псалмами і піснями та співами духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа»*.

А яка ж користь для нашої безсмертної душі? І в цьому полягає сутність сьогоднішньої Христової науки. Треба працювати і старатися, щоб наші дії, наша праця і наші зусилля були напружені для забезпечення нашого вічного життя. Бо тільки за життя на цій землі ми можемо заслужити собі на вічне життя. А як довго ми будемо мати нагоду на цій землі, щоб своїми добрими ділами ми заслужили на Царство Небесне – нажалі, година смерті для кожного з нас невідома.

Отже, наше земне життя, це є неперестанний час сівби. Чим більше і чим ліпше ми посіємо зерно, тим і багатішими будуть наші жнива у Царстві Небеснім. Чим більше зробимо добрих діл, тим більшу нагороду одержимо у вічності.

Ми всі здібні для добрих діл, але це можливо лише під час нашого земного життя, бо з хвилиною смерти ця нагода пропадає.

В першій мірі стараймося примножувати наші добрі діла. Молитви які ми приносимо до Господа Бога повинні бути з більшою ревністю і більшою побожністю. Наші церковні обов'язки ми повинні ще докладніше і ревніше виконувати, треба терпеливо зносити всі свої недостатки і недолі.

Ми повинні допомогати тим, що потребують нашої помочі, ми повинні стати по стороні тих, що працюють на користь Державности України і розквітанню Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Ми повинні єднатися навколо Святої Рідної Української Церкви, ми повинні не забувати з якого коріння ми вийшли, ми повинні завжди пам'ятати мрії наших батьків і за що вони боролися протягом свого життя.

В 136-ім псалмі ми читаємо: «Якщо я забуду тебе, Єрусалиме, нехай буде забута правиця моя». І тому кожний українець повинен ніколи забувати ці слова нашого рідного Єрусалиму – Золотоверхого Києва.

Ми свідомі, що збирання заслуг на вічність прийде нелегко. Це вимагає великого труду, бо треба відкидати чисельні спокуси, поборювати злі нахили, нести багато хрестів-терпінь, але в усіх трудах і духовних боротьбах пам'ятаймо слова Господа нашого Ісуса Христа: «Ходіть, доки маєте світло».

Отже, дорогі брати і сестри, будемо сторонитися від тих хто багатіє тільки для себе, будемо сторонитися від тих хто багатіє для чужих панів, а не для Бога, будемо сторонитися від тих, що цураються від Рідної Матері, та від тих, що помагають москалеві з Матері полатану сорочку знімати.

Ми будемо повсякчас співати 136-ий псалом, ми будемо працювати для розквітання і закріплення нашої Рідної Материнської Церкви, ми своїми добрими діями будемо підтримувати тих, що працюють на користь нашого Многострадального Українського Народу.

Ми будемо набувати багатства правди і науки Христової, ми будемо набувати небесні дари для наших душ, для душ наших дітей і внуків і так ми прямуємо по правдивій дорозі до вічного життя.

Радіймо і веселімося, бо велика нагорода приготовлена нам на небесах.

Амінь.

АМІНЬ.